

לייה חד רבייה באבנה, בלא רעו וכוננה, ואיכסי בשערא. וההוא רישום אדמכתשא, בגונא דגימל יונית. מהימנא איהו לגבי בני נשא, וסיליק למחוי רישא דעתמא, עד הכא רזא דעתינו.

ואות רזין אחרינן דעתינו, דמתפרקן מיניהו. עיינן דמענקו וחיקון, דא איהו בשלימו דאתונן, בר דקדמאתה ר', ולבר פ'. דא איהו בר נש דאצלח בעובדי.

תלת שרטוטין במצחיה, מצחיה עגיל, עינוי בהירין, מראקמן עובד צייד, דכין, קיימין על שלימו. שנאווי יפלון תחותיה, פקיחא איהו, אצלה בכולא, בהיל בעובדי, טב איהו עם בני נשא, מלאו בקשוי בלא דחילו, וותרן איהו, עביד טיבו, ולא לשמה.

שעריה שעיע ומליא. (דף מט ע"ב) וליישניה כחרבא. תחות עינוי קמייטין, תלת רברבין ותלת זערון, וαι אית ארבע זעירין ותלת רברבין, בדין תשבח תרין שרטוטין במצחיה, עברין מסטר לסטר, ותלת דמטו ולא מטו.

תחות טבוריה קיימא רישום חד, ציורא דרישא דבר נש, אוכם וחיקור תרין שעדרין תלין ביה. ההוא בר נש אתקשל באיתת גבר מיומין רחיקין, ולא טוב מההוא חoba. מרעין רדפין אבתירה. ועל דא חד מאינון מרעין, דצרייך לאושדא שטן ולא יכיל. דעד בען ההוא חoba פלייא בקדליה דנחש עקיימא, ושליט עלייה בדא. ודא לסוף יומין דסיבו.

וαι טוב בתובפתא, בזמנא דאייה בחיליה, ההוא רישום אזערת דיווקגה, ושערין לא תלין ביה כלל. וαι טוב בתובפתא בסוף יומו, פד מרעין רדפין אבתירה, קדין ההוא רשיימה קמייט, ושערין תלין ביה, וההוא מרעא לא עקי מניה, מגו דמליא בקדליה דנחש.

בגין דההוא נחש, פיוון דאחד ההוא חoba על קדרליה, לית מאן דיתיר קשרא מקדליה. בגין דההוא נחש לית ליה רשות ביומי דועלימיו דבר נש לקשרא ההוא חoba על קדרליה. וקשرين ליה בקשرين פקיפין. ואיהו רדיף אבתירה דההוא בר נש, ומלקוי ליה בהוא ברית דחוב ביה. ואף על גב דקב בתובפתא, יצוחה מגו עאקו דלקותא. ההוא חיא דLING ועאל בההוא קשרא לשיפורלי דתחומה רבא, קדין רוח ליה לבר נש, וההוא נחש לבתר יומין נפיק וUBEID דא.

ובזמנא דמית ההוא בר נש, תلت מהה שוטרי רדפין אבתירה דההוא בר נש, ותפסין ליה ועיזילין ליה קמי מלכא. ומלבא קדישא מתרב איןון קשرين, ונחית ההוא חoba מעל קדרליה.

ועל רזא דא כתיב, (ישעה כב יד) אם יכפר העון הזה לכם עד תמתונן. במא דאת אמר (שם כח יח) יכפר בריתכם את מותה. פבר מהו קיימא דילכון. את מותה, במא דאת אמר (בראשית לב כא) כי אמר אכפורה פניו במנחה, אבטל רוגזיה. פדין מהו בר נש איזיל להו עלמא נקי מהו חוכה, דהא קביל ענשיה בהאי עלמא.

ובו תימא, היכי משמע דבhai עון אשת איש משתעי קרא. כתיב הכא אם יכפר העון הזה, וכתיב הטעם באיסור אשת איש שזינתה, (במדבר ה לא) ונקה האיש מעון. וכתיב גבי אבגר (ש"ב ג' ח) ואיש בשחת, ותפקד עלי עון האשה היום. אי נמי, (ישעה כב לו) והגה ששון ושמחה הרג בקר ושהט צאן אכול ושתו, וכתיב הטעם (משל ל כ) אכלה ומתחה פיה, וכתיב (בראשית לט ט) כי אם הלחם אשר הוא אוכל.

ובתיב (משל טו יח) מי פתי יסר הנאה וחסר לב ואמרה לו. מים גנובים ימתקו ולهم סתרים ינעם. ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה. זהו بد לא קביל ענשיה בהאי עלמא.

ואישתכח ביה זכות אבות, עונשיה בהאי עלמא בהיה עון, במא דאת אמר (תהלים פט לג) ופקדתי בשבט פשעם ובגעים עונם. ופקדתי זעיר זעיר, (איוב ל כד) אם בפידו להן שוע. (שמות כ ח) פוקד עון אבות על בניים. מזעריך ונתן זעיר על דא, וזעיר על דא, ואשתזיב הויא ואבוי מעונשא דהו היא עלמא, דהא ברא מזבי אבא.

עינין עקימין, דלא מסתכלין באורה קשות, דא בלא את כלל, פרחין מגיה כל אתון, בגין דאייה מארי דעתנא בישא, חיזו דיליה בהיפוכא, ההוא רע עין שליט עלייה.

ואישרין עובדי דהיה בר נש, לא שליט אלא על עינוי. וαιצטריך בר נש לאסתمرا מעינוי. בגין דסטרה אחרא שלטה עלייה. אינון עינין חמאן כל ביש, ואתעבדין סרטוין לגביה, ושינייפי גופא נצחן, אבל שלטין עינוי (אי מסתכלין).

מן דבעי לאסתمرا מגיה, לכתוב בידיה ימינה יו"ד, ובידיה שמאלא צי"ז, וליפתח (פומיה) קמיה ולימא, יו"ד באפקא באתווי, ואשתזיב מגיהו.

דא אייה רפגים לשימושא דקדושה, בגין מה לא שריין ביה אתון, והא אסתלקו מגיה. דהא אייה ברזא דהו קו ירוק דנספיק מתוחו במדידו דביצנא. ואית לאסתכלא גוشرطוטין דיקא, בימינא ובشمאלא, וברזא דאיןון שרטוטין דידין תשבח דא.

מן דעינה חד אטימים ולא כל כך, ועינה אחרת פקיחא, מומא חד מאינון מומין אית ביה. דא איהו באית ר' בלחודי באשלמותה. ואת י' מטי לגביה ולא מטי.

במצחיה תלת שרטוטין עברין, וחד זעירא דבעבר, אוֹף הַכִּי ר' שימא חדא סליק מעיניה לקביל איניה שערין תלוי ותקיף. קרי צוי רברbin. אית מומא מסטרא אחרת. אם דיליה אזלת בחרשין פד הויה במעקה. ונפקת לפרשא דאורחין בליליא, פד דא אתייליד. בגו תלין שנין דיליה אתחלש עד דازער דיקנינה ואימה אזלת בליליא בהדריה, وكא עבדת חרשין עליה.

האי חדי בחדו, ולית ביה מהימנותא, משבח גרמיה במה דלית ביה, גס רוח, ממלאל בישין ועתיקין. וותרן איהו, לית ביה קמנצנו כלל. מארי דגינפא. אצלה ולא אצלה, חדידא בלישניה.

ואי חד שרטוטא במצחיה רב ותרין זעירין, דא אזל גו חרשין, והא אימה עבדת להו. ומתקלפין שרטוטין דקה סלקין מעינא ימינה לעינה שמאלא. גס רוח איהו, אבל לית ביה בישא כלל. קמנצן איהו, לית ביה קצת גויפא. חדידא בלישניה איהו.

בשפה דיליה אית ביה רושם חד סומק טפי, וחד שערא באמצעתה. אצבען די ברגליה שמאלא, קמייטין זקייפין מתפשטין, עיניין זבלגנין, ירוקין, נחתין דמעין פדר. האי אתחבק באית פ', ואתה ר' לא אתיישב ביה, האי אית ליה ארבע שרטוטין במצחיה, ובערין בליה, ותרין זעירין מעיניה ועד שעירה. תרין רישמין, ותלת זעירין בין קרייצי עינוי.

האי איהו בר נש, דאצל כפיף רישא. זינא חד, מפלת מארי ר' שימין דתולדות מארי צרעת, אית ביה בזיניה. האי לאו מסאבא הויה למספר. חדי איהו בכלה, וחיך פדר, וכל מלוי חייכין בהו בני נשא. קמנצן איהו בבייתה, באחרנין לאו הבי. לית ליה כסופה במלוי, בגין דחמי דכלא חייכין ביה. גייפא (דב' נ"א) איהו, שערוי סומקין זעיר, לא שעיעין ולא קמייטין.

ואי במצחוי תלת שרטוטין דעbrane, ותלת זעירין דלא עברין, וכל שאר סיינין ביה. האי אית ליה פגימוי, ורושם חד בעינא. דבר נש דהויה צד צפرين עבד ליה, בלא פונה, באעא דהויה אוישט לצפרים. ואיהו אתרישים על עיניה שמאלא, לעילא מקרצוי באורקה.

זהו אדוהה צד צפرين, אגיזים ליה בהויא אעא, בגין דהויה אפרח צפרים,